

עת"א 12456/12/14 - שלומי אוחיון נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 12456-12-14 אוחיון(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	שלומי אוחיון (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

העותר מרצה עונש מאסר בן 12 שנים לאחר שהורשע בעבירות ניסיון לרצח, החזקת נשק שלא כדין, חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה בתנאים מחמירים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, קשירת קשר לפשע, וזאת החל מיום 3.7.08, והוא מסווג לקטגוריה ב-1.

טיעוני הצדדים

העותר מלין על החלטת המשיב שלא לשלבו בסבב חופשות, אף שהקטגוריה בעניינו שונתה (ביום 7.5.14) ואף שהשתתף בקבוצה טיפולית וגורמי הטיפול אינם מתנגדים עוד לחופשותיו.

לטענת ב"כ העותר, המידע בעניינו של העותר ישן, ומתייחס לסכסוך עם בני משפחת הקרבן. דא עקא, שאחיו של העותר, שריצה עונש מאסר בגין עבירות דומות כלפי אותו קרבן (שנמצא כרגע - כך לטענתו - בכלא), כבר שוחרר על ידי ועדת השחרורים לפני כשנתיים, ונמצא בסמוך לבית משפחת הקרבן, מבלי שאירע דבר. מכאן שהמסוכנות לשלומי של העותר או לשלומם של אחרים נסתרת, וממילא ניתן לקבוע תנאים מגבילים ובהם הרחקת העותר ממשפחת הקרבן.

ב"כ המשיב טענה כי המידע המודיעיני בעניינו של העותר הינו רציף ועקבי, והעובדה שגורמי הטיפול אינם מתנגדים לחופשותיו של העותר אינה מעלה ואינה מורידה מעמדתם של גורמי המודיעין ומההחלטה שנתקבלה בסופו של יום על

עמוד 1

דין והכרעה

בהתאם לפקודת הנציבות 04.40.00 "חופשות אסירים", לא יקבל הגורם המוסמך בשב"ס החלטה בדבר חופשותיו של אסיר, בטרם יקבל התייחסות מטעם הגורמים הרלבנטיים בשב"ס ביחס למידת המסוכנות הנשקפת מהאסיר לציבור בעת חופשתו ולסיכוי שהאסיר לא יתייצב לריצו יתרת מאסרו בתום החופשה; חוות דעת מנהל אגף וקצין מודיעין לעניין תפקוד האסיר בבית הסוהר; חוות דעת עובד סוציאלי; בנוסף, במקרה דנן, לאור סיווגו של העותר לקטגוריה ב-1, נדרש אף אישור משטרת ישראל (אמ"ן קמב"ס) לכל חופשה וחופשה.

לפיכך, לא די בכך שהעותר השתתף בהליך טיפולי ולעובדה כי גורמי הטיפול אינם מתנגדים לחופשותיו.

"הלכה מושרשת היא, כי "ההחלטה על יציאתו של אסיר לחופשה... נמצאת בשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים לכך בשירות בתי הסוהר", כאשר תפקידו של בית המשפט הוא לבחון את חוקיותה של ההחלטה ואת סבירות הפעלת שיקול הדעת, בעניינו של האסיר. במילים אחרות, על בית המשפט לבחון "האם שקלו הגורמים המוסמכים את מלוא השיקולים הצריכים לעניין והאם איזנו ביניהם כראוי - ואין הוא רשאי להחליף את שיקול הדעת המקצועי בשיקול דעתו הוא". (רע"ב 5947/08 מדינת ישראל נ' בסה; רע"ב 10462/03 מדינת ישראל נ' אביטל)). (כבוד השופט שהם ברע"ב 3301/13 אורי לוזון נגד מדינת ישראל).

עיינתי במידע בעניינו של העותר, המתייחס לסכסוך ולכוונות פגיעה, והתרשמתי כי אכן מרביתו של המידע הנמצא בידי שב"ס ישן ולא ידועה מידת תקפותו.

דא עקא, מידע משטרת ישראל הינו רב ורציף, ומצביע על המשך פעילות פלילית מתוככי הכלא, כאשר ידיעות 504, 837, 382 הן מן העת האחרונה ומוערכות ברמת מהימנות גבוהה, וכן מידע מוצלב (ידיעות 838 ו-779) אף הוא מן העת האחרונה.

בנסיבות אלה, לנוכח קיומן של ידיעות רצופות ומוצלבות בדבר המשך פעילותו הפלילית של העותר, אין לומר שהחלטת המשיב לוקה בחוסר סבירות ולא מצאתי שיש להתערב בה.

בשולי הדברים יוער כי הטענה כי אחיו של העותר הורשע באותן עבירות אך נדון ל-4 שנות מאסר ולא ל-12 שנות מאסר. כן לא מצוי בפני המידע המודיעיני הקשור לאחי העותר על מנת שניתן יהיה לערוך השוואה בין השניים.

לפיכך, העתירה נדחית.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ה, 25 ינואר 2015, בהעדר
הצדדים.